

## Sanningens ande - 8 oktober 2023 - vår Herre Jesus Kristus

Be intensivt för min kyrka, Petrus båt, som fortsätter att lida, i dessa tider, våldsamma angrepp. Läs om vad jag, Jesus, har sagt i evangeliet om vad som ska komma under de sista dagarna, och läs Paulus brev, min apostel, om samma ämne. Läs också om de profetiska varningar som har getts till er i dessa meddelanden om den falska anden, falsk kärlek och falsk välgörenhet, som i allt högre grad sprider sig på Jorden och försöker förbanna min mystiska kropp. som har blivit den kropp som skall slaktas för de «onda» – globalismens fäder, anhängare av hemliga sällskap, till och med sataniska, och rörelser som försvarar en pervers miljövänlighet eller avvikande sexuella läggning.

De två läsningarna av liturgin av timmarna av denna söndag (1) särskilt behaga mig, därför att de låter mycket lämpligt.

I första hand, i passagen från första Paulus brev till Timoteus, min apostel, under inspiration av den Helige Ande, ålägger sin lärjunge och barn i tron att förbjuda vissa från att undervisa en annan doktrin än min (jfr 1 Tim 1:1-20) Är inte detta en tidlös varning som många av mina präster – och till och med mina pastorer – alltid bör komma ihåg?

Ändå, i tron att jag ger min kyrka ett mer mänskligt och välkomnande ansikte, vågar vissa tala i dag, i själva namnet på min kärlek och barmhärtighet, diskurser som är helt emot min undervisning och den i dekalogen, troget upprätthålls av traditionen i samma kyrka. I detta brev insisterade Paulus, som lärde nationerna tro och sanning för evigt liv, att detta föreläggande var avsett att föra tillbaka till den kärlek som kommer från ett rent hjärta, ett upprätt samvete och en ohämmad tro de som vågade så att avvika.

Jag vet hur svårt det är för er, mina små, som vill förbli trogna mig genom att leva ett liv i helighet, att upptäcka nedfallet av synodala processer, som kommer med våld för att orsaka nöd i era sinnen och i era hjärtan. För, mellan återkopplingar som vissa medier kan göra - som vet så skickligt hur man vänder järnet i såret - och de tomma orden från några av mina pastorer, som för sin del bara dränker fisken medan de troende förväntar sig ett minimum av klarhet när det gäller frågor om dogm och moral, känner du dig åtminstone överväldigad och destabiliserad.

Jag har sagt till er, mina barn, och jag säger det igen till hela min kyrka upp till dess högsta ledare: Låt ert ord vara "ja" om det är "ja", "nej" om det är "nej" eftersom det är så sanningen alltid uttrycks: I klarhet och öppenhet. Allt som är mer kommer från det onda (jfr Matt 5:37). Och detta är vad som bör komma fram ur denna sista synod: Klarhet och öppenhet i förhållande till de ståndpunkter som antagits sedan principen och under två årtusenden av min kära kyrka om frågor om dogm och moral. För dessa ståndpunkter är baserade på de heliga skrifterna och överlämnas av kyrkans tradition för enhet i tron - vilket innebär att de inte kan ifrågasättas på något sätt, eller av någon (2).

Denna kyrka, som är min mystiska kropp, är helig, och av denna anledning kan hon bara välkomna i sitt sköte människor som vill ta upp sitt kors och följa mig på vägen till perfektion; Människor som i samma kyrkas gemenskap har åtagit sig att, trots sina svagheter och sin fattigdom, förbli trogna min undervisning och broderlig kärlek, med hjälp av bön och sakramenten för sin egen frälsning och det goda i hela den kyrkliga gemenskapen. Det är därför som ingen på båda sidor bör gå på falska grunder eller ens på den minsta eftergift där förvirring råder.

Varför anklaga min kyrka för diskriminering när någon klubb eller förening har sina egna urvals- och antagningskriterier?

För prästerna i min katolska kyrka är det uppenbart att det, även under trycket av vilseledande argument som uppmanar dem att göra en "välgörenhetshandling" – som tyvärr var fallet för

”vaccination” för inte så länge sedan – de får inte på något sätt utföra förevändningar om att välsigna olagliga fackföreningar eller samkönade par (3). De som tillåter sig sådana överträdelser bör först, före mitt kors, undersöka sitt eget samvete i förhållande till sitt moraliska liv.

Å andra sidan är det rätt – och till och med rätt och lämpligt – att de individuellt välsignar dessa människor om det visar sig att de vill gå in i en process av omvändelse där de engagerar sig, för min kärlek, att leva i vänskap och kyskheter genom att avstå från alla köttsliga relationer - dessa är reserverade för gifta par - och, a fortiori, de som sägs vara ”onaturliga”.

Äntligen! Det är, mina barn, min mystiska kropp, och om det verkligen finns en person som legitimt har ett ord i denna fråga, är det allt samma jag, er Herre!

Här påminner jag bara alla, under min budbärarens penna, om de instruktioner som ni redan finner fastställda i Skrifterna, och som traditionen i min kyrka har upprepat under århundradena. I själva verket är det själva påminnelsen om dessa instruktioner (jfr Joh 14:26) som är en ”akt av kärlek” eftersom de inte bara rör de berörda personernas jordiska liv utan också deras frälsning och evighet.

I dessa tider när fler och fler par separerar, även om de har förenats av äktenskap, tillåter många sig att gå till samahabit med partners - först en första, sedan en sekund, ibland till och med en tredjedel eller ännu mer beroende på omständigheterna, under förevändningen att de inte längre älskar eller stöder varandra, eller av andra skäl i allmänhet lika meningslöst som varandra. Om de inte är offer för allvarliga psykiska eller till och med psykiatriska problem - som då kan rättfärdiga, om de har förenats inför Gud, en begäran om en förklaring om äktenskapets ogiltighet -, har dessa par i allmänhet inte utbildats i oblativ kärlek, varken till självuppooffring eller till trohet, inte ens till en elementär respekt för den andra. Deras känslor är ofta baserade på själviskhet, sensualitet, känslighet, sentimentalitet eller vinst. När det gäller deras tro, som inte har blivit tillräckligt upplyst eller är rent av döende, består den snarare av mer eller mindre synkretistiska eller esoteriska övertygelser, som framför allt vilar på personliga känslor på bekostnad av en solid kunskap om skrifterna och respekt för budorden.

Detta är anledningen till att alla extravaganta klagomål som har tagits upp i synodala fall inte, i sanning, härrör från en majoritet av innerliga katoliker som är trogna min kyrka, men från en befolkning som, även döpt, vet mycket lite om tro och dogmer; och även om människor som vill bli mer lärda, men som, demonstranter i själen, gillar att protestera och hävda rättigheter i namn av en falsk frihet, en falsk moral, krav som de påstår sig vara legitima, Och framför allt en ”kärlek” som inte har något gemensamt med den som ledde mig till korset för din egen frälsning, mina barn.

Så ska min kyrka ge efter för alla deras krav – eller till och med några av dem ensamma? Om de motsätter sig tro, moral eller tradition, är mitt svar «nej»! Med tanke på omfattningen av den moraliska katastrof som uppenbarades av denna synod, borde min kyrka i högsta instans bli medveten om det brådskande behovet av att genomföra välgörenhetsstrukturer som kan välkomna alla dessa syndare, för vilka jag har kommit (jfr Luk 5:32), och att utan tvekan initiera dem till ordet, till budorden och till det kristna livets krav. Det finns också ett behov av att ge råd till dem som behöver det mest - särskilt de som är beroende av alla slag - att konsultera vårdpersonal för att hjälpa till att läka sina inre sår.

För jag har inte kommit för att integrera mig i min kyrka syndare av alla slag som i verkligheten inte har någon önskan om omvändelse. Jag har kommit för att berätta för dessa samma syndare att jag älskar dem, och att jag kallar dem att gå med i min kyrka, där Lammets äktenskap firas. Men innan de går in måste de ha tagit på sig den nödvändiga vita manteln (4), det vill säga de måste ha tidigare lärt, renat och fritt av sagt sig Satan, hans pumpor och hans verk. Annars kan kungen inte tillåta dem att delta i banketten av hans Sons bröllop.

För det andra, ni kommer att läsa, mina kära barn, texten till min helige påve Gregorius om den urskiljning som själarnas pastorer – präster, överordnade och biskopar – ska visa i sina tal.

Under min Andes verkan uppmanar Gregorius dem faktiskt att uppriktigt säga vad som är bra på ett tydligt språk som inte sannolikt kommer att misstolkas. De skall inte heller undanhålla sanningen av rädsla för att förlora människors välvilja. För vissa, alltför blyg och saknar visdom, är rädda för att skylla på de skyldiga och föredrar att lova dem säkerhet snarare än att avslöja sin sanna värdighet.

Det är därför Gregorius uppmuntrar själarnas pastorer att utan omväg anta en diskurs av tillrättavisning som gör att syndaren upptäcker sitt fel för att bättre instruera honom. Han uppmanar dem också att gå på ett angrepp för att försvara flocken genom att motsätta sig denna världs makter och genom att motstå illojala motståndare för rättvisans skull.

Jag påminner er igen, efter Paulus: Ni kämpar inte idag, mina små, mot varelser av kött och blod men mot mörkrets makter – ondskans andar – och detta är bara genom att aldrig lämna trons sköld och utsvinga Andens svärd – det vill säga, mitt ord, utan att lägga till eller ta bort något (Jfr DT 4:2) – så att du kan släcka den ondes flammande pilar (jfr Ef 6:11-17).

Be därför, mina kära barn, utan modlöshet, för dem bland mina präster, mina pastorer och även mina får, låt sig förblindas av falska läror, av falsk kärlek och av världens ande. Akta er för utopier av denna tid, som bara är lögner och chimärer som sprids av de «onda», som vill infiltrera min Fold och avleda från mig dess invånare. Lägg era sorger och lidanden vid foten av mitt kors, mina små, och jag skall låta dem producera för er deras eviga tyngd av härlighet (jfr 2 Kor 4:17).

Jag välsignar er alla.

Jesus

--